

der vi det mere end betænkeligt, at andre skal underkende vælgerne vurdering af, om den pågældende er værdig til at være medlem af folketinget. Men også i tilfælde af, at overtrædelsen finder sted eller bliver bekendt efter valget, har vi svært ved at forestille os tilfælde, hvor det ikke trods alt vil være bedre at lade vælgerne afgøre sagen ved det næstfølgende valg fremfor at lade et flertal bestående af andre partiers repræsentanter i folketinget udelukke den pågældende, bl.a. fordi en sådan udelukkelse vil have den virkning, at den fratager vælgerne muligheden for at give deres bedømmelse ved det følgende valg.

Vi er opmærksomme på, at personvalg til folketinget oftest sker ikke i kraft af personlige stemmer, men som følge af stemmer på det pågældende parti, og at man på det grundlag kan rejse spørgsmål om, i hvor høj grad vælgerne har tilkendegivet, at de trods oplysninger om en lovovertrædelse finder den implicerede person værdig til at være medlem af tinget. Vi går imidlertid ud fra, at et parti, som opstiller en sådan person, også vil miste de vælgere, for hvem dette er klart i strid med deres forestillinger om, hvem de ønsker at lade sig repræsentere af, således at man stadig må kunne slutte, at personen ikke er uværdig i det almindelige omdømme blandt det pågældende partis vælgere.

Vi føler intet medansvar for, at visse vælgergrupper vil lade sig repræsentere af skatteakrobater, lobbyister for specielle erhvervsinteresser eller medlemmer af diverse antidemokratiske blikkenslagerbander. Men det må blive deres sag. Den holdning, der ligger bag, vil vi bekæmpe politisk, ikke gennem udelukkelse af sådanne repræsentanter. Gik vi ind på dette, ville vi i øvrigt uundgåeligt blive

spændt for den principløshedens og vilkårlighedens vogn, som styres af partiernes politiske sympatier og antipatier.

Et *mindretal* (Jytte Andersen (S), Svend Andersen (S), Torben Lund (S), Sonja Mikkelsen (S), Karl Nielsen (S) og Øllgaard (V)) mener, at det særlige værdighedskrav i grundlovens § 30 bør fortolkes strengt:

Det er nødvendigt for det politiske livs sundhed, at de enkelte folketingsmedlemmer udviser stor påpasselighed og hæderlighed med hensyn til deres personlige økonomiske forhold. Dette gælder ikke mindst ved økonomiske forpligtelser over for samfundet.

Vedrørende det konkrete tilfælde bør specielt fremhæves, at folketingets medlemmer må udvise stor korrekthed for ikke at afsvække befolkningens respekt for vor skatte-lovgivning.

Efter en samlet, konkret vurdering af den begåede handling har Ole Maisted tilsidesat de krav, man bør stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af folketinget vedtagne lovbestemmelser.

Ole Maisted har således efter mindretallets opfattelse gjort sig skyldig i en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget, og mindretallet afgiver herefter nedennævnte indstilling.

Indstilling

Af et *mindretal* (Jytte Andersen (S), Svend Andersen (S), Torben Lund (S), Sonja Mikkelsen (S), Karl Nielsen (S) og Øllgaard (V)):

Ole Maisted's mandat som medlem af folketinget bortfalder som følge af, at han har mistet sin valgbarhed.

Annelise Gotfredsen (KF) fmd. Agnete Laustsen (KF) Mette Madsen (V) Øllgaard (V)

Glistrup (FP) Arentoft (FP) Inge Krogh (KrF) Stubbjær Pedersen (CD)

Jytte Andersen (S) Svend Andersen (S) Torben Lund (S) Sonja Mikkelsen (S)

Karl Nielsen (S) Tastesen (S) Larsen-Ledet (RV) Bjørn Poulsen (SF) nfmd.

Wilhelm (VS)